

prvostupňový rozsudok potvrdil, ačkoľvek rozsudok prvého súdu bol napadnutý tiež v tejto časti. Týmto potvrdzujúcim výrokom tedy aj odvolací súd porušil zákon rovnakým spôsobom.

Rovnako usnesením vrchného súdu bol porušený ten istý predpis zákona, lebo tento súd odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného ako zákonom vylúčenú a z úradnej povinnosti podľa § 385, odst. 2 tr. p., § 557, odst. 3 tr. p. a §§ 30, 33, odst. 1 por. nov. neodstránil onu vadu, ačkoľvek tiež rozsudok odvolacieho súdu bol vo vyličenom výroku napadnutý. Okolnosť, že strany by podľa § 556, odst. 3 tr. p. nemohly dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. vytýkať, nebránila vrchnému súdu, aby nezjednal nápravu z úradnej moci.

Bolo preto vyhovené opravnému prostriedku generálnej prokuratúry, podanému k zachovaniu právnej jednotnosti, a bolo vyslovené, že rozsudkami okresného súdu v N. zo dňa 10. júla 1935 a krajského súdu v N. zo dňa 25. septembra 1935, a usnesením vrchného súdu zo dňa 30. decembra 1935 bol porušený zákon v ustanovení § 1, odst. 1 tr. z. a § 418 tr. zák.

Ako už bolo uvedené, porušenie to stalo sa v neprospech obžalovaného, lebo namiesto pre prestupok, trestný uzamknutím do 8 dní, bol uznaný vinným prečinom, trestným väzením do 1 roku (lebo o veci podľa § 18, čís. 9 zák. čl. XXXIV:1897 súdil okresný súd a neodstúpil vec sborovému súdu) a pokutou od 500 Kč do 10.000 Kč. Boly preto spomenuté rozsudky a usnesenie nižších súdov v smysle § 442, odst. 7 tr. p. zrušené vo výroku o kvalifikácii tohoto činu a čin ten, hľadiac na včas podaný súkromný návrh, bol kvalifikovaný iba za prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. zák.

Čís. 6026.

Pro skutkovou podstatu zločinu podle § 222 tr. zák. je lhostejné, zda pachatel naváděl ke křivému svědectví osobu, na kterou se potom sám odvolával jako na svědka, anebo osobu, kterou vedl za svědka jeho odpůrce.

Navádění ke křivému svědectví je trestným činem i tehdy, stalo-li se před zahájením soudního řízení; vyžaduje se jen, aby se vztahovalo na nastávající s o u d n í řízení.

(Rozh. ze dne 27. října 1937, Zm IV 552/37.)

A. — nyní obžalovaná — podala na N. trestní oznámení pro pokus zločinu násilného smilstva. Nezjištěného dne potom — nemohlo býti vypátráno, zda před formálním zahájením trestního řízení proti N., či až po jeho zahájení — naváděla A. tři osoby, aby za odměnu jako svědci před soudem dosvědčily, že viděly, jak N. chtěl A. znásilniti. S o u d y n i ž š í c h s t o l i c uznaly obžalovanou vinnou trojnásobným zločinem svádění ke křivému svědectví podle § 222, odst. 1 tr. zák.

N e j v y š š í s o u d zmateční stížnost obžalované částečně odmítl, částečně zamítl.

Z d ů v o d ů:

Po právu z téhož důvodu zmatečnosti [§ 385, čís. 1 a) tr. ř.] provedená zmateční stížnost tvrzením, že nemůže jíti o zločiny svádění ke křivému svědectví, ježto v době svádění trestní řízení nebylo ještě zavedeno a ježto obžalovaná se na svědky neodvolávala, ale naopak poškozený (N.) navrhoval výslech svědků, je bezzákladná.

Pro skutkovou podstatu trestných činů, uvedených v § 222 tr. z., je lhostejno, zda pachatel sváděl ke křivému svědectví osoby, na které se sám odvolával jako na svědky, nebo osoby, jichž svědecký výslech navrhoval jeho odpůrce. Je proto pro posouzení věci nerozhodné, že obžalovaná vůbec nenavrhovala výslech svědků, které se snažila ke křivému svědectví svést.

Bez důvodná jest i ta námitka, že před zahájením trestního řízení není svádění ke křivému svědectví trestným činem. V souzeném případě obžalovaná — i když přesně nebylo zjištěno, kdy se navádění stalo — sváděla osoby v prvém rozsudku uvedené, aby nepravdivé okolnosti dosvědčily u s o u d u. Stalo-li se to tedy i před formálním zahájením trestního řízení, vztahovalo se navádění obžalované zřejmě na nastávající s o u d n í řízení.

Čís. 6027.

Náležitosti skutkových otázok kladených porotcom podľa § 5 por. nov.

Spojenie jednej otázky skutkovej s niekoľko otázkami právnymi podľa § 4, odst. 2 por. nov.

Pojem »silného rozčulenia« v smysle § 281 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 30. októbra 1937, Zm III 414/37.)

Obžalovaná A., bárs vydatá, udržovala niekoľko rokov tajný ľúbostný pomer s M. Keď sa jej manžel koncom decembra 1936 dovedel o tomto jej pomere, sdělil to M. Od tej doby choval sa k nej M. chladne. Dňa 1. januára 1937 dopoludnia nabila obžalovaná revolver, presvedčila sa, či bezvadne funguje a napoludnie odišla k M. Keď jej M. na otázky, prečo sa zmenil v svojom chovaní, vyhýbave odpovedal, vystrelila obžalovaná z revolveru proti hornej časti jeho tela. Náboj vnikol M. do krku a len náhodou nespôsobil smrť, ale len poranenie, trvajúce dva mesiace. P o r o t n ý s ú d uznal obžalovanú vinnou pokusom zločinu úmyselného zabitia podľa §§ 65, 279 tr. zák.

N a j v y š š í s ú d zmätočnú sťažnosť obhájcu obžalovanej zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Dôvod zmätočnosti podľa § 29, čís. 4 por. nov. vytýka zvolený obhájca obžalovanej preto, že porotný súd: